

บทความที่ ๑/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ขอรายชื่อเจ้าหน้าที่ประจำด่าน

เรื่องนี้เป็นกรณีที่มีการนำรถผ่านด่านไปต่างประเทศโดยเจ้าของรถไม่ยินยอม จึงขอทราบรายชื่อเจ้าหน้าที่ประจำด่านเป็นใคร ทำไม่ถึงจึงปล่อยรถผ่านด่านไปได้ มาดูว่าจะเปิดเผยข้อมูลนั้นได้หรือไม่

นาย ก. เป็นผู้เช่าซื้อรถขับปรินอากาศ จำนวน ๒ คัน จากบริษัท ข จำกัด ต่อมาทาง ค ได้เช่ารถขับทั้ง ๒ คันจากนาย ก. เพื่อนำรถมาวิ่งไปท่องเที่ยวที่จังหวัดหนองคาย แต่ปรากฏว่า นาง ค. ได้นำรถขับออกจากด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคายไปที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง สปป.ลาว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท ข จำกัด และไม่ได้นำรถกลับคืนราชอาณาจักรไทย นาย ก. จึงมีหนังสือถึงตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคาย ขอข้อมูลรายชื่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายที่ปฏิบัติหน้าที่ในวันที่เกิดเหตุตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดหนองคายปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า บัญชีรายชื่อดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งผู้รายชื่อได้คัดค้านการเปิดเผย และการเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก. จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บัญชีรายชื่อของเวลาปฏิบัติราชการในวันเกิดเหตุที่ระบุ ซึ่งปรากฏรายชื่อและสายมือชื่อ เวลา มา เวลาคลับ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการในวันดังกล่าวจำนวน ๒๓ ราย เช่น ข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีค่าเสียให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การคัดค้านตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีประโยชน์ส่วนตัวหรือได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวไว้หรือมีกฎหมายคุ้มครองมิให้ผู้อื่นได้รู้ถึงข้อมูลนั้น ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงไม่อาจถือเป็นประโยชน์ได้เสียอันอาจถูกระงับได้ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

มีข้อเสนอแนะการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๗๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๘๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

ถ้าวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๒/๒๕๖๒

วรรณพงศ์ คำดี

ประเมินผลงานทางวิชาการ

เรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการนับเป็นปัญหาที่มีจำนวนมาก ผู้รับการประเมินที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังย่อมมีข้อสงสัยในการประเมินว่าถูกต้องและเป็นธรรมหรือไม่ การขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการจึงมีอยู่เสมอ ๆ หน่วยงานสามารถนำคำวินิจฉัยนี้ไปปรับใช้ได้ครับ

นาย ก เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย A ได้ส่งผลงานทางวิชาการแต่ปรากฏผลการประเมินไม่ผ่าน จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลเอกสารรายละเอียดการประเมินผลงานทางวิชาการที่ประเมิน โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน พร้อมทั้งยื่นฟ้องมหาวิทยาลัย A และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ศาลปกครองมหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยกำหนดให้ดำเนินการโดยอับผลการประเมินของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจกระทบต่อการให้ความเห็นโดยอิสระ และจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้งอาจทำให้เกิดการตีความของมหาวิทยาลัยในการให้บริการสาธารณะไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแบบประเมินผลงานทางวิชาการ (ลับ) ข้ามแบบ รจ. ๑๖ และแบบ รจ. ๑๕ (สำหรับผู้ประเมินแต่ละท่าน) เมื่อผลการประเมินเสร็จสิ้นแล้ว การประเมินดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ แม้การเปิดเผยจะกระทบต่อการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยอยู่บ้าง และกำหนดขึ้นความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ ก็ไม่ได้ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านที่เป็นการเขียนด้วยลายมือนี้ ให้จัดพิมพ์ข้อความดังกล่าวให้ตรงกับต้นฉบับ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล และลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๗ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ ผค ๕๖๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ข้อมูลสหกรณ์ออมทรัพย์

โดยหลักแล้วสหกรณ์ออมทรัพย์มิใช่หน่วยงานของรัฐ แต่หากส่งข้อมูลข่าวสารให้หน่วยงานของรัฐ ข้อมูลนั้นก็จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองอยู่ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

นาย ก ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ในชุมชน เพราะสร้างความเดือดร้อนและเป็นการให้ชุมชน จึงมีหนังสือถึงสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด ๕ รายการ คือ (๑) รายงานการประชุมจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด (๒) แผนการดำเนินการของสหกรณ์ B จำกัด (๓) บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน (๔) ข้อบังคับสหกรณ์ สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A แจ้งนาย ก ว่า เปิดเผยเฉพาะข้อมูลรายการที่ ๔ ให้นาย ก ส่วนรายการที่ ๑ - ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจาก นาย ก ไม่ได้เป็นสมาชิกสหกรณ์และในแบบคำขอมิได้ระบุวัตถุประสงค์การนำไปใช้เพื่อสาธารณะ อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า การจัดตั้งสหกรณ์ B จำกัด เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อ การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ซึ่งยื่นคัดค้านการจัดตั้ง สหกรณ์ดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ปฏิบัติหน้าที่ โดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๓ บัญชีรายชื่อสมาชิกและจำนวนหุ้นแต่ละคน เป็นข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลอื่นแสดงให้เห็นถึงข้อมูลทางการเงินของสมาชิกแต่ละราย หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจาก ความยินยอมเป็นหนังสือไม่ได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิเสธรูปการเปิดเผยของสำนักงานส่งเสริมสหกรณ์ A ในส่วนนี้ จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากต่อไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.kiatopon.go.th) คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๖๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริม และเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๘/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

ลูกหนี้อยู่ที่ไหน

เรื่องนี้เป็นเรื่องติดตามชำระหนี้ตามคดีพิกษา มาดูว่าเจ้าหนี้จะสามารถขอข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้นี้ได้แค่ไหน มาติดตามครับ

นาย ก กรรมการบริษัท ข จำกัด ออกทุนให้ลูกจ้างของบริษัทฯ จำนวน ๘ ราย เข้าอบรมฝึกทักษะในการประกอบอาชีพ ต่อมาลูกจ้างไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้กับบริษัทฯ ตามสัญญา บริษัทฯ จึงฟ้องคดีต่อศาลแสดงคดีพิพาทพิกษาให้ลูกจ้างทั้ง ๘ ราย ชำระหนี้แก่บริษัทฯ แต่บริษัทฯ ไม่ทราบข้อมูลของลูกจ้างทำให้ไม่สามารถบังคับชำระหนี้ได้ จึงมีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม A ขอข้อมูลรายชื่อนายจ้างและอัตราเงินเดือนของลูกจ้างทั้ง ๘ ราย สำนักงานประกันสังคม A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยอ้างเหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้เปิดเผย ประกอบกับไม่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมายที่จะเปิดเผยข้อมูลได้ตามมาตรา ๓๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลสถานที่ทำงานและอัตราค่าจ้างของลูกจ้าง มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้าง หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ตามคดีพิพาทพิกษา แต่เป็นการบังคับชำระหนี้ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องคดี และมิใช่ศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย จึงไม่เข้าข้อยกเว้นกรณีใด ๆ ตามมาตรา ๒๔ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธการเปิดเผยของสำนักงานประกันสังคม A จึงชอบแล้ว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๔๓ ๔๐๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๕ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@oprc.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๗/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บทความ อ. ๕/๒๕๖๖

วรรณพงศ์ คำดี

โควิต ๑๙ เป็นเหตุ

เรื่องนี้เป็นกรณีการปกปิดข้อมูลการติดเชื้อโควิต ๑๙ ของผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยรายอื่นติดเชื้อ และเสียชีวิตไปด้วย มาดูว่าผู้เสียหายจะขอข้อมูลอะไรได้บ้าง

นาย ก. นำมารดาชื่อนาง ข. เข้ารักษาตัวด้วยโรคเมหรั้งที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย A ระหว่างรักษาพบว่าผู้ป่วยและผู้ติดตามเฝ้าใช้ห้องใกล้กับห้องนาง ข. ได้ตรวจพบเชื้อโควิต ๑๙ โดยปกปิดข้อมูล ไม่ยอมบอกเจ้าหน้าที่คัดกรอง ทำให้นาย ก. และนาง ข. ติดเชื้อโควิต ๑๙ ด้วย และนาง ข. ได้เสียชีวิตลง นาย ก. ได้ร้องเรียนไปยังกระทรวงเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ได้รับการปฏิเสธการรับผิดชอบทั้งหมดจากโรงพยาบาล นาย ก. จึงมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย A ขอรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว รวมถึงรายงานการประชุม มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก. จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของรายชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการบริการโรงพยาบาล และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาสรุพบว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๔ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๕๕๖/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”